

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 494/2026
07.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ивана Маштраповића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 281/22 од 09.12.2025. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 72/26 од 02.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 07.05.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ивана Маштраповића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 281/22 од 09.12.2025. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 72/26 од 02.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 281/22 од 09.12.2025. године, у ставу првом, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, за која су јој утврђене новчане казне у износу од по 30.000,00 динара па је осуђена на јединствену новчану казну у износу од 60.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљена наведену новчану казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Окривљена АА обавезана је да приватном тужиоцу ББ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 330.000,00 динара, а суду на име паушала износ од 8.000,00 динара, као и износ од 12.417,00 динара на име трошкова кривичног поступка, све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Истом пресудом, у ставу другом, окривљена ББ, на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, а оштећена АА, је ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 72/26 од 02.03.2026. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљене АА и окривљене ББ и пресуда Основног суда у Шапцу К 281/22 од 09.12.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Иван Маштраповић, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адвокат Иван Маштраповић, у поднетом захтеву, одредбу општег карактера (члан 485. став 1. и 3. ЗКП), конкретизује наводима да је поводом истог догађаја, који је предмет овог поступка, против окривљене већ вођен и правноснажно окончан прекршајни поступак пред Прекршајним судом у Шапцу, Одељење у Богатићу, због прекршаја из члана 9. став 2. Закона о јавном реду и миру. Према наводима захтева и прекршајни и кривични поступак заснивају се на истом животном догађају, истом чињеничном основу и истим доказима, због чега је према ставу браниоца побијаним пресудама повређено начело *ne bis in idem*. У прилог овим наводима бранилац се позива на праксу Европског суда за људска права и Уставног суда Републике Србије, истичући да је постојао основ за обуставу поступка.

Изнети наводи, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног суда, оцењени су као неосновани, из следећих разлога:

У конкретном случају неспорно је да су против окривљене АА поводом истог животног догађаја вођена два поступка и то прекршајни поступак окончан решењем Прекршајног суда у Шапцу, Одељење у Богатићу Пр 5347/22 од 25.04.2024. године и кривични поступак који је правноснажно окончан пресудама које се захтевом за заштиту законитости побијају.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП је прописано да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји, ако је наступила застарелост кривичног гоњења или је гоњење искључено услед амнестије или помиловања или је ствар већ правноснажно пресуђена или постоје друге околности које трајно искључују кривично гоњење.

Устав Републике Србије у члану 34. став 4. гарантује правну сигурност у казненом праву, одредбом да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, а којим забранама подлеже вођење поступка за неко друго кажњиво дело. Наведени принцип садржан је и у одредби члана 4. став 1. ЗКП којом је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена, или је поступак правноснажно обустављен.

Из списка предмета произилази да је поводом догађаја од 11.03.2022. године, против окривљене АА и окривљене ББ, вођен прекршајни поступак пред Прекршајним судом у Шапцу, Одељење у Богатићу, због прекршаја из члана 9. став 2. Закона о јавном реду и миру јер су, „...дана 11.03.2022. године око 14,10 часова у Шапцу у СТР „Транском јабука“, нарушавале јавни ред и мир тучом на тај начин што је АА физички напала ББ ударајући је рукама у пределу тела, а затим руком у пределу главе и рукама чупала за косу, док је ББ узвратила и АА ударила рукама у пределу тела, држала за руке и чупала за косу, на лицу нису имале видне повреде“. У том поступку је најпре донета пресуда Пр 2244/22 од 20.05.2022. године, којом је, између осталог, окривљена АА оглашена одговорном због наведеног прекршаја, а која пресуда је укинута од стране Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду Прж 13767/22 од 06.09.2022. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, након чега је у поновљеном поступку донето решење Пр 5347/22 од 25.04.2024. године, којим је прекршајни поступак против окривљених, због наведеног прекршаја, обустављен услед наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Након доношења наведеног решења о обустави прекршајног поступка, окривљена АА је побијаним пресудама оглашена кривом у кривичном поступку јер је, „... дана 11.03.2022. године око 14,00 часова у просторијама малопродајног објекта „Транском јабука“, способна да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, лако нарушила здравље и увредила приватног тужиоца ББ, на тај начин што је исту вербално напала, почела да псује и назива је погрдним именима, затим на исту и физички насрнула тако што је најпре ухватила за руку и ударила јој шамар и почела да вуче за косу, којом приликом је приватни тужилац ББ покушала да се одбрани покушавајући окривљену АА да ухвати за руке, како би иста престала да је чупа и гребе по лицу, наневши јој на тај начин огреботине на челу и образима, при чему се окривљена АА све време приватном тужиоцу ББ обраћала увредљивим речима „Ти ми требаш ку.во, др.љо, изађи напоље да ти ја покажем и сл...“, а претходно јој је упутила и претећу поруку на друштвеној мрежи „Води рачуна др.љо...“, при чему је била свесна својих дела и била свесна забрањености истих, па је то и хтела“.

Према наведеном, иако је у оба поступка реч о истој окривљеној и о животном догађају који се одиграо у истом просторном оквиру, дана 11.03.2022. године, чињенични опис прекршаја из члана 9. став 2. Закона о јавном реду и миру у битном је различит од чињеничног описа кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, за која је окривљена АА оглашена кривом побијаним пресудама.

Наиме, у чињеничном опису прекршаја наведено је да су окривљене нарушавале јавни ред и мир тучом, при чему је као последица означено нарушавање јавног реда и мира. Насупрот томе, у чињеничном опису кривичних дела за које је окривљена АА оглашена кривом наведено је да је њеним радњама оштећеној - приватном тужиоцу здравље лако нарушено, да су јој нанете огреботине по лицу, као и да јој је окривљена упућивала увредљиве речи, које околности нису обухваћене чињеничним описом прекршаја.

Стога, по оцени Врховног суда, чињенични опис кривичних дела из изреке правноснажне пресуде значајно превазилази чињенични опис прекршаја, и то у делу који се односи на битне елементе предметних кривичних дела, наступање забрањене последице и сам заштитни објекат, будући да је прекршајним поступком штићен јавни ред и мир, док се кривичним делима за које је окривљена АА оглашена кривом штити телесни интегритет односно част и углед другог лица, како је то правилно закључио и другостепени суд, услед чега се по ставу Врховног суда не може радити о пресуђеној ствари.

Имајући у виду наведено, то су по налажењу Врховног суда, неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА којима се указује да је доношењем побијаних правноснажних пресуда, на штету окривљене, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Поред овога, бранилац у захтеву наводи да је другостепени суд потврдио првостепену пресуду без оцене свих жалбених навода одбране, чиме указује на повреду одредбе члана 460. ЗКП.

Даље, истиче да је образложење правноснажне пресуде неразумљиво и да разлози пресуде нису у складу са изведеним доказима, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, оспоравајући оцену исказа испитаних сведока и других изведених доказа, те износећи сопствено виђење критичног догађаја и став да, у околностима конкретног случаја, није логично да није дошло до обостраног повређивања и вређања, бранилац окривљене суштински оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, односно указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Наводима да је суд неправилно одбио доказни предлог одбране за одређивање медицинског вештачења повреда које је задобила окривљена АА, по оцени овог суда, бранилац указује на повреду одредбе члана 395. ЗКП, док се наводима којима бранилац,

позивајући се на околности које су претходиле догађају, истиче да је окривљеној требало изрећи судску опомену указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 395, 440, 441. став 1. и 460. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, Врховни суд се у разматрање и оцену ових навода захтева за заштиту законитости није упуштао.

Врховни суд се, сходно члану 489. став 1. ЗКП, није упуштао ни у оцену навода браниоца да је суд сам изменио и прецизирао изреку приватне тужбе и на тај начин изашао из оквира тужбе, будући да исти нису образложени, нити су у захтеву наведене конкретне околности из којих произилази у чему се састоји евентуално прекорачење оптужбе.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић